

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.V.20.819/2017/9.

A tanács tagjai: . Molnár Ambrus a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Keresztes Klára Ildikó bíró, dr. Magosi Szilvia bíró

A felperes: felperes neve (felperes címe.)

A felperes képviselője: Dr. Varga Tamás Ügyvédi Iroda., ügyintéző: dr. Varga Tamás Zsolt ügyvéd

Az alperes: alperes neve (alperes címe.)

Az alperes képviselője: Darida és Társa Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Daridáné dr. Mucsinai Éva ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.435/2016/11.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék 22.G.41.615/2011/131.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletnek a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezését nem érinti, a támadott rendelkezését hatályában fenntartja.
- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.000.000 (ötmillió) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
- A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az ÁNTSZ kerületi Intézete 1998. április 29-én ideiglenes engedélyt adott a korábban II. rendű felperesként perben állt Kft. részére orvosi mikrobiológiai vizsgálatoknak ún. PCR módszerrel történő végzésére. Ennek során, 1998. április 9-én helyszíni szemlét tartott a felperes telephelyeként szolgáló, . szám alatti új épületében, ahol megállapította, hogy a feladat ellátására 1 db PCR SBI 7700 típusú laborautomata gép került telepítésre, amely DNS minta alapján, mikrobiológiai humángenetikai gyors-diagnózis felállítására képes. Ezt követően 1998. november 9. napján a felperes és a Kft. között bérleti szerződés jött létre a gép elhelyezésére, valamint az üzemeltetésével összefüggő adminisztratív tevékenység ellátására szolgáló egyéb helyiségekre. Eszerint a laboratóriumot saját alkalmazottaival és saját költségén a Kft. üzemelteti, amelynek során a vizsgálatokat 1999. június 1-ig a felperes Laboratóriumának kódján jelentik az egészségbiztosítónak, amely a vizsgálatok ellenértékét a felperesnek utalja át, azonban az az összeg ténylegesen a Kft.-t illeti, a felperes pedig a saját adminisztratív szolgáltatásainak költségeire vizsgálatonként 100 forintot megtarthat.
- [2] A felperes, mint szolgáltató és az alperes jogelődje, a Fővárosi és Pest Megyei Egészségbiztosítási Pénztár 1999. június 1-jén egészségbiztosítási finanszírozási szerződést kötöttek. Kikötötték, hogy jogviszonyukra a kötelező egészségbiztosításról szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) és az egészségügyi szolgáltatások egészségügyi alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999.(III.3.) Kormányrendelet előírásai az irányadók. Rögzítették az elvégzett egészségügyi szolgáltatások alpereshez történő bejelentésének módját és formáját, valamint az alperesi jogelőd ellenőrzési jogosultságát, továbbá azt a kötelezettségét, hogy az egészségbiztosító az el nem számolható, hibás vagy hiányos teljesítményadatokról köteles havi tételes kimutatást készíteni és azt a felperesnek megküldeni. Megállapodtak, hogy ha a felperes az egészségügyi szolgáltatások nyújtásához harmadik személy közreműködését venné igénybe, garantálnia kell hogy az alperest az igénybe vett szolgáltatóval szemben is megilletik mindazok a jogok, amelyek az egészségbiztosítót a jelen szerződés alapján a felperessel szemben megilletik. A járóbeteg szakellátásra vonatkozó XIV. számú mellékletben szabályozták a betegforgalmi nyilvántartással, a teljesítmény-jelentéssel, valamint a felperest megillető pontszámokkal kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket. Kikötötték, hogy ez utóbbi az Egészségügyi Minisztérium által közzétett ún. Szabálykönyv alapján kerül meghatározásra. Ezt az alperes 1999. június 1. napján a teljesítmény-dokumentálást tartalmazó ún. Útmutatóval egészítette ki, amely tartalmazta a napi betegforgalmi nyilvántartás vezetésének, lezárásának és hitelesítésének a tartalmára és alakiságára vonatkozó rendelkezéseket is.
- [3] Az ÁNTSZ 1999. szeptember 8-án ellenőrzést tartott a Kft. által a fentiek szerint üzemeltetett laboratóriumban, ahol megállapította, hogy 1999 év első hét hónapjában 15.095 vizsgálat került elvégzésre. Ennek 74.475.000 pontértéke pedig kétszerese annak az összegnek, amit az ÁNTSZ teljes laboratórium hálózata - beleértve az Országos Epidemiológiai Központ laboratóriumait is - az OEP-től a laboratórium vizsgálatokért kap. A vizsgálatokról felvett jegyzőkönyv többször is tartalmazta a PCR vizsgálatok finanszírozási helyzetét, kiemelve annak költségességét. Újabb helyszíni szemle után, valamint további ellenőrzések alapján az ÁNTSZ úgy rendelkezett, miszerint a Kft. által végzett tevékenységet a felperes működési engedélyéből törölni kell. Az alperes az erről készült jegyzőkönyv alapján kezdeményezte a finanszírozási szerződés módosítását, majd 2001. április 1-től kezdődő hatállyal megszüntette a Kft. által végzett vizsgálatok finanszírozását.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes és a Kft. mint II. rendű felperes leszállított keresetükben a 2001. május 1. és 2001. május 15-e között elvégzett 10.973 OENO (orvosi eljárások nemzetközi osztályozása) pontértékű vizsgálat ellenértékéért 1.097.300 forintnak, valamint kamatainak a megfizetésére kérték az alperes kötelezését.
- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta. Azzal védekezett, hogy álláspontja szerint csak a szerződésben lekötött kapacitásnak megfelelő mennyiségű vizsgálat ellenértékét köteles finanszírozni, amely hetente egy szakorvos 10 órai munkája volt. A Kft. az egy szakorvos 10 munkórāja alatt elvégezhető vizsgálatok sokszorosát kitevő vizsgálatot végzett el, amelynek ellenértéke az ország teljes laborkasszájának 20 %-át tette ki.
- [6] Az alperes viszontkeresetet támasztott, amelyben a felperest és a perben akkor még II. rendű felperesként eljáró Kft.-t egyetemlegesen 1.221.371.606 forint és annak az egyes részösszegek esedékességétől számított, a jegybanki alapkamat kétszeresét kitevő kamatainak megfizetésére kérte kötelezni. A Kft. a keresetétől, míg az alperes a Kft. vonatkozásában a viszontkeresetétől elállt, a kölcsönös elállásokra tekintettel az elsőfokú bíróság a pert a Kft. II. rendű felperes vonatkozásában megszüntette.
- [7] Az alperes viszontkeresetének jogalapját megállapító közbenső ítéletet hatályon kívül helyező korábbi másodfokú végzésnek megfelelően az elsőfokú bíróság a szakértők együttes tárgyalási meghallgatásával megkísérelte a szakvélemények közötti ellentmondások feloldását. A kirendelt szakértők a Budapesti Igazságügyi Műszaki Könyv- és Árszakértői Intézet (BIMKÁI) és az Egészségügyi Tudományos Tanács Igazságügyi Szakértői Testülete (ET ISZT) az ellentétes szakértői véleményeket a tárgyalási meghallgatást követően is fenntartották.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság az ezt követően meghozott ítéletével a felperest 1.220.122.135 forint és ezt az összeget kitevő egyes részösszegek esedékességétől járó kamatai megfizetésére kötelezte. Az ETT ISZT szakvéleményét fogadta el a döntésének alapjául.
- [9] A Kft. által 2001. május 1. és 15. napja között elvégzett vizsgálatok 1.097.300 forint ellenértékének megfizetésére irányuló kereseti kérelmét alaposnak találta, álláspontja szerint ezt az összeget a felperes jogszerűen követelte az alperestől.
- [10] Az alperes leszállított viszontkeresetét is teljes terjedelmében megalapozottnak látta, azonban ebbe beszámította a felperes 1.097.300 forintos követelését. A felperest a viszontkeresetben marasztaló döntésének jogalapjaként az Ebt. 37. § (1) bekezdését jelölte meg, miszerint az egészségügyi szolgáltató megtéríti a kifizetett finanszírozási többletet, ha az ellenőrzés során megállapítják, hogy
 - a) a finanszírozási szerződésben nem szereplő ellátást,
 - b) a szolgáltatásra lekötött kapacitási lehetőséget meghaladó mennyiségű ellátást,
 - c) egy ellátást több vagy magasabb összegű finanszírozásra jogosító jogcímen,
 - d) más forrásból megtérülő ellátást,
 - e) el nem végzett ellátást számolt el.
- [11] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Kft. a működési engedélye szerint orvosi mikrobiológia tevékenységre volt jogosult, azonban a PCR vizsgálatok nem minősülnek ilyennek. Emellett a Kft. nem tett eleget a jogszabályok és a bérleti, ill. finanszírozási szerződés alapján reá háruló betegdokumentáció, különösen a betegforgalmi nyilvántartás szabályszerű vezetésére és az

ambuláns napló lezárására irányuló kötelezettségének. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy ezt nem pótolta az elektronikus adathordozó tartalmának utólagos kinyomtatása, aláírása és lebélyegzése sem. Az ETT ISZT szakvéleménye alapján igazoltnak látta, hogy a finanszírozáshoz benyújtott teljesítmény-jelentést nem a betegforgalmi napló adataiból állították elő és a betegforgalmi napló adatai nem voltak megfeleltethetők sem a kért, sem az elkészült leletekkel. Kiemelte, hogy a Kft. az igazságügyi informatikai szakértő felhívása ellenére elzárkózott a korabeli informatikai rendszer és az abban tárolt adatok rendelkezésre bocsátásától, amely megkérdőjelezi az adatbázis hitelességét. A kódátfedéseket és többszörözéseket illetően utalt arra, hogy a felperes a teljesítmény egy részét nem tudta beutalóval és leletekkel alátámasztani, ezért az alperes visszakövetelési igényét ebben a keretben alaposnak találta. Igazoltnak látta azt is, hogy az alperesnek a finanszírozási díj kiutalását megelőzően nem volt lehetősége azok alaposságának az ellenőrzésére. Ezért az alperes visszatérítési kötelezettsége mind az Ebtv. 37. § (1) bekezdésének a) és b) pontja, mind pedig c) pontja alapján fennáll.

- [12] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezése folytán meghozott jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érintette, fellebbezett rendelkezését pedig részben megváltoztatva a felperes viszontkereseti marasztalásának tőkeösszegét 680.282.782 forintra és ennek kamataira leszállította, valamint rendelkezett az első-és másodfokú perköltség viseléséről is. Abból indult ki, miszerint a peres felek között az 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) által szabályozott finanszírozási szerződés jött létre, amely az Ebtv. 31. § (2) bekezdése és a 113/1996.(VII.23.) Kormányrendelet 3. § (1) bekezdése értelmében csak működési engedéllyel rendelkező szolgáltatóval köthető. Mivel a felperes a finanszírozott egészségügyi szolgáltatásokat részben közreműködője, a Kft. útján teljesítette, a törvény hivatkozott rendelkezéseire figyelemmel szükséges volt a Kft. működési engedélye tartalmának és terjedelmének vizsgálata. Ennek során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a közreműködő csak orvosi mikrobiológiai vizsgálatoknak PCR módszerrel történő végezésére volt jogosult. Ebből arra a következtetésre jutott, hogy szolgáltatásai csak ebben a keretben voltak finanszírozhatók. Ezért helyesnek találta a felperest e körben marasztaló elsőfokú ítéleti rendelkezést. Az egy ellátásnak többszöri, vagy magasabb összegű finanszírozására alapított viszontkereseti visszaköveteléssel kapcsolatban abból indult ki, miszerint a 43/1999.(III.3.) Kormányrendelet 30. § (4) bekezdése értelmében a finanszírozási igény érvényesítése során, önálló elszámolási tételként azt a legmagasabb pontértékű szolgáltatás választható, amelyhez tartozó szakmai követelményrendszernek az ellátás megfelelt. Ennek meghatározása során az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével fogadta el az ETT ISZT szakvéleménye szerint ide sorolható tételeket, amelynek kellő indokát adta, ezért a felperes e téren marasztaló ítélet rendelkezést helytállónak találta. A más forrásból megtérülő szolgáltatásokra alapított finanszírozás visszatérítési igénnyel kapcsolatban a másodfokú bíróság megállapította, miszerint a beutaló orvosnak a vizsgálatkérő lapon jelölnie kellett, hogy arra fekvő- vagy járóbeteg ellátás keretében kerül-e sor. E vizsgálatkérő lapot olyan egyszerű okirati bizonyítéknak kellett tekinteni, amely önmagában nem elegendő annak alátámasztására, hogy adott esetben visszatérítést megalapozó fekvő-vagy fizető beteg ellátására került sor. Ennek bizonyítása az alperest terhelte, aki további ez irányú bizonyítékot nem jelölt meg, ezért ezen a címen finanszírozás visszatérítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget. Az el nem végzett szolgáltatások finanszírozásnak visszakövetelésével kapcsolatban a másodfokú bíróság abból indult ki, miszerint az érintett szervezeti egységben a felperesnek kellett gondoskodnia a jogszabályoknak megfelelő betegforgalmi nyilvántartás vezetéséről, melynek alapján a teljesítés a 6/A. számú mellékletet képező adatok közlésével volt jelenthető. A Kft. ambuláns forgalmi naplót nem vezetett, a betegforgalmat számítógépes adathordozón rögzítette és továbbította az alpereshez. Ezért a megküldött adatok rekordképeivel szemben a bizonyítási kötelezettség az alperest terhelte.

Ennek azonban a beszerzett igazságügyi szakértői vélemények szerint sem tudott eleget tenni, ezért a visszakövetelési igény e része sem megalapozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet tartalmilag annak hatályon kívül helyezése, az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a kereset teljes terjedelmében történő elutasítása, valamint az alperes perköltség viselésére kötelezése iránt. Előadta, hogy álláspontja szerint a másodfokú bíróság az irányadó jogszabályokat tévesen értelmezte és helytelenül alkalmazta, a bizonyítékokat okszerűtlenül, továbbá logikailag ellentmondóan mérlegelte, amelyek anyagi és eljárásjogi szabálysértésekhez vezettek. A finanszírozási szerződésben nem szereplő ellátások visszatérítésére kötelezése kapcsán sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a szolgáltatásokat ténylegesen teljesítő közreműködőjének, a Kft.-nek a működési engedélye tartalmát és kereteit vizsgálta. Álláspontja szerint ez a kérdés elbírálása szempontjából irreleváns, mert az alperes a felperessel kötött finanszírozási szerződést és vele szemben érvényesít visszatérítési igényt. Támadta azt is, hogy mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság szakkérdésnek minősítette, hogy a visszakövetelési igényt megalapozó szolgáltatások az engedélyezett tevékenységi körbe beletartoztak-e. Hivatkozott dr. szakértői véleményére, amely szerint erről az akkor hatályos jogszabályok nem tartalmaztak előírásokat. Ebből olyan következtetés levonását kérte, hogy a jogi szabályozás hiánya miatt az engedélyezett keretek túllépése nem szankcionálható, mert az a jogbiztonság követelményeibe ütközne. A kódátfedés és többszörözés témakörében szintén sérelmezte, hogy azt a másodfokú bíróság szakkérdésnek tekintette, mivel álláspontja szerint az a szerződés tartalma alapján elbírálnak jogkérdésnek minősült. Hivatkozott a szakértői véleményre, amely szerint a teljesítmény-elszámolás akkori, kezdetleges rendszere számos lehetőséget tartalmazott a szolgáltató önhibán kívüli tévedésére. Emellett azok nem tartalmaztak rendelkezést a kódok együttes jelentésének a kizárására. Emiatt olyan elszámolás helyessége tárgyában foglalt állást a szakvélemény alapján a másodfokú bíróság, amelyre a szabályozás csak később került megalkotásra. Az összegszerűség körében kifejtette, hogy az alperest terhelő bizonyítási kötelezettség keretében elvárható lett volna, még is elmaradt az ún. vizsgálatonként, egyedi, egyenkénti bizonyítás megkövetelése. Végül utalt arra, hogy a jelen peres eljárás korábbi szakaszában a felperes álláspontját teljes mértékben osztó jogerős ítélet született, amelyet a Kúria korábban csak eljárásjogi okból helyezett hatályon kívül, a megismételt eljárásra vonatkozó anyagi jogi útmutatást nem adott. Emiatt eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy a jelen felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet a saját megállapításait a hatályon kívül helyezett jogerős ítélettel nem vetette össze és ahhoz képest nem indokolta.
- [14] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és a felperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségekben való marasztalására irányult. A szerződésben nem szereplő ellátásokkal összefüggő felülvizsgálati érveléssel kapcsolatban, a Kft. működési engedélyét illetően előadta, hogy a felperes klasszikus mikrobiológiai labortevékenységre jogosító engedélyétől eltérően, a közreműködője orvosi mikrobiológiai (PCR) módszerrel történő vizsgálatokra rendelkezett jogosultsággal. Rámutatott, hogy az utóbbi tevékenységet is a felperes Mikrobiológia II. szervezeti egységre kötött szerződés alapján jelentették elszámolásra, ezért álláspontja szerint a felperes olyan ellátást számolt el, amely nem minősíthető szerződésben szereplőnek. Kiemelte, hogy ezek megítéléséhez mellőzhetetlen volt a közreműködő működési engedélyének vizsgálata. Rámutatott, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben orvos-szakmai kérdés annak megítélése, hogy a PCR módszerrel végzett tevékenység mennyiben felel meg a finanszírozási szerződés tartalmának. Hangsúlyozta, hogy e körben dr. szakértő a kirendelése kereteit túllépve, álláspontja szerint téves következtetésre jutott, míg a másodfokú bíróság jogerős ítéletében

aggálytalanul fogadta el az ETT ISZT szakvéleményét. A kódátfedésekkel és többszörözéssel kapcsolatban kifejtette, hogy álláspontja szerint orvos-szakmai kérdés annak megítélése, hogy a kóddal jelzett tevékenységek tartalmilag milyen vizsgálatokat jelentenek. A felperesi jelentés hiányosságát - a jogerős ítélettel egyezően - abban látta, hogy az egyes részfeladatok kódját és az összes résztvétekenységet magába foglaló kódot egyidejűleg elszámolásra jelentette, amelynek következtében az alperes ugyanazt az ellátást kétszeresen finanszírozta. A követelés összecszerűségét illetően azt hangsúlyozta, hogy dr. igazságügyi könyvszakértő - számítástechnikai és informatikai szakértő, valamint finanszírozási szakember közreműködése mellett - tételesen vizsgálta az alperes által, 22 kötetben, 22 hónapra összeállított hibalistáját, amelynek eredményeként arra a következtetésre jutott, miszerint a megtéríteni igényelt összeg szakmailag helytálló. A korábbi hatályon kívül helyező végzéssel összefüggő felülvizsgálati hivatkozással kapcsolatban pedig előadta, hogy az abszolút hatályú, amelyhez jogi kötőerő nem fűződik.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A felperes a felülvizsgálati kérelmét megalapozó jogsértést Kft. működési engedélye tartalmi kereteinek téves vizsgálatában, az egészségügyi szolgáltatások engedélyezett tevékenységi körbe való beletartozásának, valamint a kódátfedésnek és többszörözésnek szakkérdéssé nyilvánításában, az összecszerűség körében pedig az ún. vizsgálatonként, egyedi, egyenkénti bizonyítás elmaradásában jelölte meg. [Pp. 270. § (2) bekezdése] Ezért a jogerős ítélet ebben a keretben volt felülbírálnak. [Pp.275. § (3) bekezdése]
- [16] A Kúria az eljárás korábbi szakaszában a Pfv.V.20.815/2016/10. szám alatt hatályon kívül helyező végzést hozott, amelyben a per érdeméről nem döntött, ezért az a Pp. 227. § (2) bekezdése értelmében az a határozat kötőerővel nem rendelkezett és ahhoz jogerőhatás nem fűződött. A hatályon kívül helyezésre formai okból került sor, érdemi kérdésekkel a Kúria egyáltalán nem foglalkozott, ezért abból nem vonható le olyan következtetés, hogy azok közül bármivel egyetértett volna. Ezért a felülvizsgálati kérelem ezzel összefüggő érvelése téves és alaptalan.
- [17] A perben nem vitás tényállás szerint a felek között 1999. június 1-én a kötelező egészségbiztosításról szóló 1997. évi LXXXIII törvény (Ebtv.) szerint minősülő egészségbiztosítási finanszírozási szerződés jött létre. Az abban kikötött szolgáltatás tárgyára, valamint az ellenszolgáltatás közfinanszírozási jellegére figyelemmel az Ebtv. rendelkezéseit olyan kogens szabályoknak kellett tekinteni, amelyekről a felek szerződésükben még egyező akarattal sem térhettek el. Ezért helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor a felek szerződésének, valamint a törvény rendelkezésének az eltérése esetén az utóbbit fogadta el döntése alapjául, amelyet a felperes alappal nem sérelmezhetett. Ezért a másodfokú bíróság megalapozottan és a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor a Kft. működési engedélyének tartalmi kereteit vizsgálta, mely a felperes részéről nem volt sikerrel támadható.
- [18] A Pp. 177. § (1) bekezdése értelmében a bíróság szakértőt abban az esetben rendel ki, ha valamely perben jelentős tény megállapításához, vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, amellyel maga a bíróság nem rendelkezik. Ebből okszerűen az következik, hogy a különleges szakértelem szükségességének a megítélése a bíróság szuverén mozgástere, amely bírói állásfoglalás természeténél fogva nem minősülhet jogszabálysértőnek. Ezért a felperes a felülvizsgálati kérelmében alappal nem támadhatta, hogy a másodfokú bíróság az általa szükségesnek tartott kérdéseket a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján bírálta el.
- [19] A finanszírozási szerződés alapján nyújtott szolgáltatásoknak az engedélyezett tevékenységi körbe

való beletartozása, valamint a kódátfedések és többszörözések szakkérdéssé nyilvánítása során pedig a másodfokú bíróság mérlegelési körben járt el. A Pp. 206. § (1) bekezdésében írt mérlegelési szabályok megsértése azonban csak abban a kivételes esetben állapítható meg és csak akkor szolgálhat kellő alapul a felülvizsgálathoz, ha a bíróság iratellenes, ellentmondó, a per adataiból okszerűen nem következő megállapítást tett, vagy a bizonyítási eljárás lefolytatására vonatkozó előírások megsértésével helytelen ténybeli következtetésre jutott. Ez azonban az adott kérdésekben nem volt megállapítható.

- [20] A kifejtettek eredményeként a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mivel úgy ítélte meg, hogy az a jogszabályoknak megfelel.

Záró rész

- [21] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a felperest a felülvizsgálati eljárásban pernyertesnek tekintendő alperes képviseltével kapcsolatban, a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségek megtérítésére.
- [22] A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték a 6/1986.(VI.26) IM rendelet 13. § (1) bekezdése értelmében az államot terheli.

Budapest, 2017. június 28.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Magosi Szilvia s.k. bíró, Dr. Keresztes Klára Ildikó s.k. bíró